

'De uitzendkrachten staan bij ons al op één, maar we gaan hen nog iets hoger tillen.'

je bent toch het zoontje van de baas, de jongen met de gouden lepel in de mond... "Daar raak je een goed punt, dat is exact het punt wat daar op tafel kwam. Mijn grootste zwakte is altijd geweest dat ik me altijd het 'zoontje van' heb gevoeld."

De machtsovergang werd op een typische Kok-wijze ingeluid: "Ik sliep bij Jim omdat mijn eigen huis verbouwd werd. Jim maakt me op een nacht wakker en zegt, 'pap, je bent je baan kwijt. Ik ga In Person leiden'. Ik zei, 'gefeliciteerd, gaan we doen, welterusten verder!'"

Kok was overigens al bezig de aandelen van het bedrijf aan zijn drie kinderen over te dragen. "In gelijke hoeveelheden, Stichting Administratie Kantoor erboven. Dat is fijn als de fiscus een waarde aan je bedrijf toedeelt, dan hoeven je kinderen niet af te rekenen als ik de pijp uitga. En ik houd op de achtergrond de feitelijke zeggenschap."

Herman Kok weet van zichzelf dat hij niet de fout zal maken zoals in dat soort situaties vaker gebeurt: pa die dagelijks op het bedrijf aanwezig is en daardoor feitelijk zijn zoon voor de voeten zal lopen. "Hoeft hij bij mij niet bang voor te zijn. Wij hebben de pest aan het woord CEO, maar omdat hij jong is en een grote bos haar

heeft, noemen we hem expres CEO. Dat kan je later altijd nog invullen als Creative Emotional Orchestrator."

Herman wordt wellicht weer commissaris, net als in de tijd van de vorige CEO, enkele jaren geleden. "En toen die weer wegging hebben we van de Raad van Commissarissen de Raad van Advies gemaakt. Misschien dat we dat nu weer terugdraaien." De hamvraag is toch wel: Jim heeft dezelfde haardracht als Herman op die leeftijd: heel erg lang... De medewerkers hebben die vraag al beantwoord toen Jim voor de eerste keer iemand op kantoor moest toespreken die vijf jaar in dienst was. "Toen zei iemand, 'o, dan ga je je haar zeker afknippen?' Het hele publiek schreeuwde, 'nee'. Niet dus."

Jim is een zoon van zijn vader Herman die altijd een beetje een kwajongen is gebleven, een kunstenaar. Maar dan toch de vraag wat hij anders gaat doen? Wat zullen de medewerkers en klanten merken van de troonswisseling? "De uitzendkrachten staan bij ons al op één, maar we gaan hen nog iets hoger tillen. Uitzendkrachten doen vaak werk waar niet de hoofdprijs voor wordt betaald. Wij willen het netto besteedbaar inkomen verhogen." Jim weet dat zaken als mobie-

le telefoon en premies voor ziektekosten een flinke hap uit dat inkomen nemen. En hij heeft van dichtbij gezien wat de consequenties zijn als het uit de hand loopt, "en de incassomaffia voor komt rijden bij die mensen. Ik ken een vrouw met vier kinderen die een schuld had van 30.000 euro. Dan wordt een bewindvoerder aangesteld en het eerste dat hij doet is driehonderd euro per uur rekenen. Binnen no-time was die schuld hoger dan een ton. Ik ben niet verantwoordelijk voor hun schulden, maar ik vind het wel heel vervelend, want die mensen gaan daardoor misschien minder functioneren. Ik wil die mensen gaan helpen. Ik ga die schulden niet betalen, ik ga die mensen ook niet vertellen dat ze die telefoon niet mogen kopen. Wij zijn aan het onderzoeken of wij onze mensen een telefoonabonnement kunnen aanbieden, goedkoper met dezelfde telefoon."

Een andere dure post is de zorgverzekering. "Terwijl het verzuim van de mensen die bij ons werken juist heel laag is. Ik maak me sterk dat we een heel goedkope ziektekostenverzekering kunnen bieden. Dat kan de mensen zo maar vijftig euro per maand schelen en vijftig euro is gewoon veel geld..."